

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XXIV. De Theophilo Antiochensium Episcopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

ἔθ' ἀποδεχόμενοι, ταῦτα γράφει. ἔξ δὲ
 χῆς γ' ὑμῖν ἔθ' ἐστὶ τὸ, πάντας μὲν ἀδελ-
 φῶς ποικίλως ἐνεργεῖν, ἐκκλησιαίαι τε πολ-
 λαῖς ταῖς κ' ἅσασιν πόλιν ἐφόδια πέμπειν
 ἄλλοι μὲν τὴν τῶν δεομένων πενίαν ἀναψύχον-
 τας. ἐν μέσσοις ἡ ἀδελφοίς ὑπαρχοῦσιν
 ἐπιχορηγίας δι' ὧν πέμπετε δεχόμενοι ἐφο-
 δίων, πατρὸς ἡμετέρου ἔθ' Ῥωμαίων Ῥω-
 μαῖοι διαφυλάττοντες ὃ ἔμνον διατήρη-
 κεν ὁ μακάριος ὑμῶν Ἐπίσκοπος Σωτήρ,
 ἀλλὰ κ' ἐπιπύξικεν ἐπιχορηγῶν μὲν τὴν δια-
 πεμπομένην δαψίλειαν τὴν εἰς τὰς ἀγίας, λό-
 γοις ἡ μακαρίοις τὰς ἀνιόντας ἀδελφῶς ὡς
 τέκνα πατὴρ Φιλόσοφος ἡδαικαλῶν. ἐν αὐτῇ
 ἡ ταῦτα κ' τῆς Κλήμεντος πρὸς Κορινθίους μέ-
 μνηται ἐπιστολῆς, δηλῶν ἀνεκαθεν ἔξ δεχθεῖς
 ἔθες ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῆς
 ποιῆσαι. λέγει γὰρ τὴν σήμερον οὖν κυρια-
 κὴν ἀγίαν ἡμέραν διηγάζομεν, ἐν ἣ ἀνεγνώ-
 καμεν ὑμῶν τὴν ἐπιστολήν ἢ ἔξομεν αἰεὶ ποτε
 ἀναγνωσκόντες νεθεταῖς, ὡς κ' τὴν πρῶτην
 ἡμῖν διὰ Κλήμεντος γραφεῖσαν. ἐτι ἡ ὁ αὐ-
 τὸς κ' πρὸ τῶν ἰδίων ἐπιστολῶν ὡς ραδιεργη-
 θείων, ταῦτα φησὶν. ἐπιστολὰς γ' ἀδελ-
 φῶν ἀξιοσάντων με γράψαι, ἔγραψα. καὶ
 ταύτας οἱ τῶν διαβόλων ἀποστολοὶ ζιζανίων γε-
 γέμικαν. ἀμὲν ἔξαιρῶντες, ἀ ἡ πρῶτην
 οἱς τὸ καλεῖται. ἔθ' αὐμασὸν ἄρα εἰ καὶ τῶν
 κυριακῶν ραδιεργηθῶν τινες ἐπιπέδλωται
 γραφῶν, ὅποτε καὶ ταῖς ἔτοιμαῖς ἐπέβελή-
 κασι. ἄλλη δ' ἐπεὶ ταύτας ἐπιστολὴν τῆ
 Διονυσίου φέρειαι, χρυσοφόρα πιστάτη ἀ-
 δελφῆ ἐπέσειλαι. ἢ τὰ κατάλληλα γρά-
 φων, τῆς πρῆστικῆς καὶ αὐτῆ μετεδίδε
 λογικῆς προφῆς. καὶ τὰ μὲν τῆ Διονυσίου
 τῶσαυτα.

A manorum, ad persecutionem usque no-
 stra aetate factam perpetuo custoditum
 magnopere commendans, ita scribit:
 Hæc enim, inquit, vobis consuetudo
 est jam inde ab ipso religionis exordio,
 ut fratres omnes vario beneficiorum
 genere afficiatis, & ecclesiis quàm plu-
 rimis, quæ in singulis urbibus constitu-
 tæ sunt, necessaria vitæ subsidia trans-
 mittatis. Et hac ratione tum egentium
 inopiam sublevatis, tum fratribus qui
 in metallis opus faciunt, necessaria sup-
 peditatis: per hæc quæ ab initio trans-
 mittere consuevistis munera, morem
B institutumque Romanorum à majori-
 bus vestris acceptum Romani retinen-
 tes. Atque hunc morem beatus episco-
 pus vester Soter non servavit solum, ve-
 rumetiam adauxit: tum munera San-
 ctis destinata copiosè subministrans,
 tum fratres peregrè advenientes, tan-
 quam liberos suos pater amantissimus
 beatis sermonibus consolando. In hac
 ipsa etiam epistola meminit Clementis
 epistolæ ad Corinthios scriptæ, quam
 ex prisca consuetudine in ecclesia legi
 solitam esse testatur his verbis: Hodie,
 inquit, sacrum diem Dominicum trans-
 egimus. In quo epistolam vestram le-
 gimus, quam quidem perpetuo deinceps
C legentes, perinde ac priorem il-
 lam nobis à Clemente scriptam episto-
 lam, optimis præceptis ac documentis
 abundabimus. Idem præterea Scriptor
 epistolas suas à falsariis corruptas esse
 admonet, ita scribens: Epistolas, in-
 quit, scripsi rogatus à fratribus. Sed il-
 las ministri quidam Diaboli, zizaniis
 compleverunt: quædam ex illis expun-
 gentes, quædam adjicientes. Quos
 certè manet feralis illa sententia: Væ
 vobis. Non mirum igitur videri debet,
 si sacrosancta Domini Scripta quidam
 adulterare aggressi sunt, quandoqui-
 dem in longè inferioribus Scriptis idem
D ausi fuisse deprehenduntur. Habetur
 præterea alia ejusdem epistola ad Chry-
 sopheram fidelissimam sororem, cui
 convenientia scribens, spiritale, ut de-
 cuit, pabulum subministrat. Atq; hæc
 de Dionysii Scriptis à nobis dicta sint.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ΄.

Πρὸς Θεοφίλου Ἐπίσκοπον Ἀντιοχείων.

Tὸ δὲ Θεοφίλου ὄν τῆς Ἀντιοχείων ἐκ-
 κλησίας Ἐπίσκοπον δεδηλώκαμεν, τρία
 τα πρὸς Ἀντιόχου σοικειώδη φέρειαι συγ-
 γράμματα. καὶ ἄλλο πρὸς τὴν αἴεσιν ἔρμο-

C A P U T XXIV.

De Theophilo Antiochenis Episcopo.

Theophili verò, quem Antiochenæ ^{Huc referet}
 ecclesiæ episcopum fuisse ^{Niceph.}
 retulimus, tres superiunt ad Antiochum ^{c. 9. 14.}
 libri, institutionem fidei continent.
 Alius etiam exstat liber, quem contra

T

Hermogenis hæresim inscripsit, in quo testimonium utitur ex Joannis Revelatione desumptis. Exstant & alii ejusdem libri, in quibus elementa fidei nostræ traduntur. Porro cum nihilo minus hac etiam tempestate hæretici zizaniorum instar sinceram Apostolicam doctrinam sementem labefactarent, ecclesiarum toto orbe pastores, eos tanquam feras atque immanes belluas ab ovili Christi fugare atque arcere properabant: partim hortando & comminendo fratres, partim adversus ipsos hæreticos fortiter colluctando: quos vel propositis cominus interrogationibus & confutationibus viva duntaxat voce: vel libris accuratissime conscriptis opinionibus eorum refellentes, confutabant. Theophilus igitur una cum ceteris adversus illos hæreticos depugnavit, ut constat ex quodam illius libro haudquaquam spernendo, quem contra Marcionem elaboravit: qui liber una cum aliis quos retuli, etiamnum exstat. Huic porro Theophilo in episcopatu Antiochenis ecclesie septimus ab Apostolis successit Maximinus.

Α γίνεσ τῶν ἐπιγραφῶν ἔχον, ἐν ᾧ ἐκ τῆς Ἀποκαλύψεως Ἰωάννη κέχρηται μαρτυρία καὶ ἕτερα δὲ πᾶσα κατηχητικὰ αὐτῷ βιβλίῳ τῶν γεμῖν αἰρετικῶν εἰδὲν χεῖρον καὶ τότε τῶν ζανίων δίκην λυμαινομένων τὸν εὐαγγελικὴν τῆς Ἀποστολικῆς διδασκαλίας ἀπόροι, οἱ πάντες ὅσοι τῶν ἐκκλησιῶν ποιμένες, ὡσπερ ἰατρῶν τῆρας ἀγρίους τῶν Ἑ Χεῖς ἑσθράτων διασοβῆντες αὐτοὺς ἀνεῖργον τοτὲ μὲν, ταῖς πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς νεβησιαῖς καὶ ᾠδραίνεσσι τοῖς δὲ, πρὸς αὐτοὺς γυμνότερον διποδύμενοι, ἐπιγραφῶν τε εἰς πρόσσωπον ζητήσεσι καὶ ἀναπαῖς ἤδη ἢ καὶ δι' ἐπιγραφῶν ὑποσηματωθῆσαι δόξας αὐτῶν ἀκριβεσάτοις ἐλέγχοις ἀποκρίσεσι. ὁ γένοι Θεόφιλε σὺ τοῖς ἀλλοκαλὰ τέτων στραθισάμεσθαι δὴ λόγος ἐστίν, ἐπιγράψαι ἀπὸ κατὰ Μαρκίων τῶν πονημένων λόγων. ὅς καὶ αὐτὸς μετ' ἄλλων ἐρήκαμεν, εἰς ἐπινοῦν διασέσωσαι. τέτων μὲν ὄντων ἐβδόμος διὰ τῶν Ἀποστόλων τῆς Ἀποστολικῆς ἐκκλησίας διαδέχεται Μαξιμῖν.

CAPUT XXV.

De Philippo & Modesto.

Vide
Niceph.
l. 4, c. 9.

Sed & Philippus, quem ex verbis Dionysii proximè citatis Gortynensis ecclesie episcopum fuisse cognovimus, ipse quoque luculentissimum librum adversus Marcionem composuit. Irenæus quinetiam & Modestus. Verum hic præ ceteris egregiè errores illius ac dolos detegens, omnibus spectandos exhibuit. Scripserunt etiam alii complures, quorum libri apud plurimos ex fratribus adhuc studiosè servantur.

CAPUT XXVI.

De Melitone & de his quorum ille mentionem fecit.

Huc refer
Niceph.
c. 10, l. 4.

Idem temporibus Melito Sardinus & Apollinaris Hierapolitanus episcopi, summa laude viguerunt. Quorum uterque orationes pro fidei nostræ defensione scriptas, supra memorato Imperatori qui tunc temporis regnabat, seorsum nuncupavit. ex libris autem utriusque illorum, hi quos infra subjecimus, ad nostram notitiam pervenerunt. Melitonis quidem de Pascha libri duo. De

C

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ΄.

Περί Φιλίππου καὶ Μόδεστου.

Φίλιππος γε μὴν ὄν ἐκ τῶν Διονυσίου τῶν ἐν Γορτύνη παροικίας Ἐπίσκοποι ἐγνώμεν, πάντων γε ἀπεδαυότατον πεποιθὸς καὶ αὐτὸς κατὰ Μαρκίων τῶν λόγων. Εἰρηματικῶς αὐτῶν καὶ Μόδεσθαι, ὅς καὶ διαφρασεῖται ᾠδραίνεσσι τῶν ἄλλων τὴν ἑ ἀνδρὸς ἐκδηλοῦν τῶν πᾶσι κατεφάρασε πλάνη καὶ ἄλλοι ἢ πλείον ὄντων ᾠδραίνεσσι τῶν ἀδελφῶν εἰσέτι νῦν πόνου διαφυλάττειν.

D

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κς΄.

Περί Μελίτων καὶ ἄλλων αὐτῶν ἐμνησθέντων.

Ἐπὶ τῶν δὲ καὶ Μελίτων τῆς ἐν Σαρδηνίας Ἐπισκοπῆς, Ἀπολλινάριος τῆς ἐν Γεραπόλει διαπεπῶς ἡκμαζόν ὁ κατὰ δηλωθέντι καὶ τῶν χεῖρων Ρωμαίων βασιλέων λόγους ὡσπερ τῆς πίστεως ἰδίως ἐκάρτησθαι διπολογίας περσεφώνησαν. τέτων μὲν ὄντων ἐβδόμος διὰ τῶν Ἀποστόλων τῆς Ἀποστολικῆς ἐκκλησίας διαδέχεται Μαξιμῖν, τὰ ᾠδραίνεσσι τῶν ἄλλων τῶν πᾶσι κατεφάρασε πλάνη καὶ ἄλλοι ἢ πλείον ὄντων ᾠδραίνεσσι τῶν ἀδελφῶν εἰσέτι νῦν πόνου διαφυλάττειν.